

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/93/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425201542
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6425201542.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcu: A. B., C., so sídlom D. E. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: F., G., so sídlom H. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: I. J. J., F. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX D. D., zastúpenej: J. & L. G., so sídlom H. XX, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 33C/16/2025-36 zo dňa 24. júla 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 33C/16/2025-36 zo dňa 24. júla 2025 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením č. k. 33C/16/2025-36 zo dňa 24. júla 2025 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami vedenými Okresným úradom K., katastrálnym odborom, nachádzajúcimi sa v okrese K., obci K., katastrálnom území K., zapísanými na LV č. XXX ako: pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XX/X o výmere 4680 m2, trvalý trávny porast, pozemok parcely reg. C“ parc. č. XX/X o výmere 2215 m2, zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom so súp. č. XX, postavený na pozemku parc. reg. „C“ č. XX/X, rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. reg. „C“ č. XX/X, a to najmä previesť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou, zámennou zmluvou, vložiť tieto nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť tieto nehnuteľnosti záložným právom, vecným bremenom, zriadiť zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, tieto nehnuteľnosti prenajať, vypožičať, odstrániť, zničiť, poškodiť, urobiť neupotrebitelnými alebo nakladať s nehnuteľnosťami iným spôsobom, a to až do právoplatného skončenia tohto konania.

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej nakladať s vyššie uvedenými nehnuteľnosťami. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca podal spolu so žalobou, ktorou sa domáha, aby súd určil, že právny úkon – Kúpna zmluva zo dňa 07.03.2025 spolu s Dodátkom zo dňa 12.03.2025 zapísaným v katastri nehnuteľností v rámci konania č. V XXX/XXXX M. N. XX.XX.XXXX L. XX/XXXX, predmetom ktorého je prevod predmetných nehnuteľností, je voči žalobcovi právne neúčinný.

1.2 V žalobe žalobca uviedol, že dňa 05.09.2023 ako veriteľ uzavrel so spoločnosťou H. G., so sídlom O. XX, XXX XX B. - H. P. L., IČO: XX XXX XXX, ako hlavným obligačným dlžníkom Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v nej inkorporovanú Dohodu o ručení uzatvorenú v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Za predmetný úver sa ako ručiteľ mal zaručiť I. L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX K.. Žalobca v ďalšom uviedol, že sa domnieva, že žalovaná je blízka osoba ručiteľovi, pravdepodobne jeho sestra. V súlade so zmluvou bolo obligačnému dlžníkovi zaslané oznámenie o ukončení automatickej obnovy úveru podľa ust. bodu 3.4 Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Konečná splatnosť úveru tak nastala dňa 31.08.2024. Ku dňu 22.05.2025 bola pohľadávka žalobcu voči obligačnému dlžníkovi vyčíslená na sumu 47.000 € spolu s príslušenstvom.

Nakoľko obligačný dlžník k úhrade dlhu nepristúpil ani čiastočne, žalobca bol nútený uplatniť si svoje nároky súdnou cestou, a to podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica, ktoré konanie je vedené pod spis. zn. 18Up/866/2025. V tomto konaní bol vydaný platobný rozkaz, ktorý bol v čase podania žaloby v štádiu doručovania. Žalobca v ďalšom uviedol, že šetrením na portáli katastra nehnuteľností zaevidoval, že ručiteľ Kúpnu zmluvou zo dňa 07.03.2025 spolu s Dodatkom zo dňa 12.03.2025, teda niekoľko mesiacov po oznámení ukončenia obnovy kontokorentného úveru previedol svoj nehnuteľný majetok na žalovanú, čo žalobca preukázal výpisom z LV č. XXX pre k. ú. K.. Vyjadril presvedčenie, že ručiteľ, ktorý je zároveň jediným konateľom a spoločníkom obligačného dlžníka sa zbavil svojho nehnuteľného majetku zámerne, s úmyslom ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu, ako aj ďalších veriteľov ručiteľa. Žalobca má za to, že v budúcnosti môže dôjsť k ďalšiemu nakladaniu s nehnuteľnosťami, prípadne to, že sa ich žalovaná začne zbavovať v úmysle zamedziť žalobcovi alebo iným veriteľom získať späť to, čo neoprávnene ušlo z majetku ručiteľa. Podľa žalobcu bola potrebné nariadiť neodkladné opatrenie preto, aby boli upravené pomery strán a aby nedošlo k zmareniu žaloby ako takej.

1.3 Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

1.4 Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní zaoberal skúmaním dôvodnosti uplatneného nároku, opisom rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia a osvedčením potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán. Zo žaloby spojenej s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj so žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd osvedčené, že dňa 05.09.2023 žalobca ako veriteľ uzatvoril so spoločnosťou H. G., so sídlom O. XX, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s Dohodou o ručení za predmetný úver. Ručiteľ je súčasne jediným konateľom v spoločnosti H. G., čo mal súd prvej inštancie osvedčené z výpisu z obchodného registra. V súlade so zmluvou o kontokorentnom úvere žalobca zaslal spoločnosti H. G. oznámenie o ukončení automatickej obnovy úveru. Konečná splatnosť úveru tak nastala v zmysle zmluvy, dňa 31.08.2024. Nakoľko spoločnosť H. G. ako hlavný obligačný dlžník ani po oznámení ukončenia obnovy úveru svoj dlh nespĺnila, žalobca uplatnil nárok vo výške 47.027 € s príslušenstvom cestou upomínacieho súdu v Banskej Bystrici, ktorý dňa 26.06.2025 vydal platobný rozkaz spis. zn. 18Up/866/2025. Voči spoločnosti H. G. je v súčasnej dobe vedených viacero exekučných konaní, čo mal súd prvej inštancie osvedčené z výpisu z registra exekučných poverení, priloženého k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo spisu Okresného úradu K., katastrálny odbor spis. zn. V XXX/XXXX, L. XX/XXXX mal súd prvej inštancie osvedčené, že ručiteľ ako predávajúci uzatvoril so žalovanou ako kupujúcou dňa 07.03.2025 Kúpnu zmluvu v spojení s jej Dodatkom zo dňa 12.03.2025. Okresný úrad K., katastrálny odbor následne dňa 13.03.2025 rozhodnutím číslo vkladu V XXX/XXXX povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovanej, ktorá sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu. Lustráciou v registri obyvateľov mal súd prvej inštancie preukázané, že dlžník a žalovaná sú súrodenci a teda ide o blízke osoby v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka. Z aktuálneho výpisu LV č. XXX pre k. ú. K. (výpis z LV č. XXX zo dňa 17.07.2025) mal súd prvej inštancie osvedčené, že výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/1 je žalovaná.

1.5 Oboznámením sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu obsiahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z pripojených listinných dôkazov a šetrením cestou príslušného Okresného úradu K., katastrálny odbor dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne. Účelom neodkladného opatrenia je dosiahnutie predbežných účinkov v prípade, ak nie je zrejmé, kedy bude sporný vzťah strán sporu vyriešený konečným rozhodnutím súdu a vyvstáva potreba dočasnej úpravy pomerov strán. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca osvedčil predbežne dôvodnosť svojho nároku, ako aj existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Považoval za dôvodné, aby boli dočasne upravené pomery strán sporu, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom ako predávajúcim a žalovanou v postavení kupujúcej. V prípade, ak by neodkladné opatrenie nenariadil, bola tu dôvodná obava, že žalovaná prevedie nehnuteľnosti na tretiu osobu, čím dôjde k sťaženiu uspokojenia pohľadávky žalobcu. Dodal, že obavu z ohrozenia exekúcie netreba posudzovať len vo vzťahu k prípadným úkonom žalovanej ako nadobúdateľky sporných nehnuteľností, ale vo vzťahu k tomu, že dlžník (brat žalovanej) urobil také úkony, (zbavovanie sa majetku – nehnuteľností), že objektívne môže v konečnom dôsledku ohroziť exekúciu smerujúcu k vymoženiu pohľadávky žalobcu. Obavu z ohrozenia exekúcie mal za osvedčenú, nakoľko dlžník urobil také úkony, ktoré objektívne ohrozujú exekúciu smerujúcu k vymoženiu pohľadávky žalobcu.

Vzhľadom na bezprostrednosť hrozby (možný prevod nehnuteľností žalovanou) a s tým súvisiacu naliehavosť poskytnutia ochrany, sa výber procesného prostriedku žalobcu, ktorým je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, javil súdu prvej inštancie ako pochopiteľný a v danej situácii ako účinný prostriedok ochrany. Vyhodnotil, že nariadený rozsah neodkladného opatrenia je primeraný sledovanému legitímnemu účelu (ochranou pred neúspechom exekúcie) a nariadeným neodkladným opatrením nevznikne žalovanej žiadna zásadná ujma, pretože jej súčasný právny a faktický vzťah k nehnuteľnostiam sa nezmení. Naopak, žalobcovi dáva garanciu, že v priebehu konania vo veci samej nedôjde k scudzeniu, prípadne k (ďalšiemu) faktickému alebo právnomu zaťaženiu. Nariadené neodkladné opatrenie má pritom väzbu na konanie vo veci samej, v ktorom sa žalobca domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu nehnuteľností. Na záver dodal, že neodkladné opatrenie má dočasný charakter a bude nariadené do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Keďže vydaním neodkladného opatrenia sa konanie nekončí, súd prvej inštancie s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP nerozhodoval o nároku na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná v celom rozsahu, z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. f/ a h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

2.1 Vyjadrila názor, že samotná žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu je nedôvodná a v danom prípade neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods.1 CSP.

2.2 Žalobca podľa nej neosvedčil existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči ručiteľovi. Zdôraznila, že o podnikateľských aktivitách svojho brata a jeho právnych vzťahoch so žalobcom nemala a nemá žiadne vedomosti, a preto sa nemôže detailne ani vyjadriť k samotnej pohľadávke, jej existencii a skutočnosti, či táto pohľadávka je dôvodná. Poukázala na znenie bodu 6.6 Zmluvy o kontokorentnom úvere a namietla, že predpokladom vzniku pohľadávky žalobcu voči ručiteľovi bolo doručenie výzvy veriteľa s náležitosťami podľa bodu 6.6.2, pričom momentom splatnosti tejto pohľadávky je až deň nasledujúci po dni kedy márne uplynula lehota uvedená vo výzve. Podľa predložených dokladov žalobca doručil dlžníkovi Oznámenie o ukončení obnovy kontokorentného úveru zo dňa 01.08.2024, z ktorého však vyplýva, že pohľadávky z tohto úveru budú splatné až 31.08.2024. Pokiaľ mala žalobcovi vzniknúť pohľadávka voči ručiteľovi, mal žalobca následne po 31.08.2024 v súlade s bodom 6.6.2 doručiť ručiteľovi výzvu na úhradu s uvedením lehoty na zaplatenie a až následne by vznikla žalobcovi voči ručiteľovi pohľadávka a žalobca by mal voči ručiteľovi postavenie veriteľa. Tvrdila, že z príloh predložených k žalobe žiadna takáto skutočnosť nevyplýva a teda je sporné, či žalobca má vôbec nárok voči ručiteľovi a teda či sa medzi nimi jedná o vzťah veriteľa a dlžníka. Žalobca podľa nej neosvedčil základnú skutočnosť a to, že skutočnosť, že by mal voči ručiteľovi vymáhateľnú pohľadávku. Súd prvej inštancie podľa nej na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď na základe priložených dôkazov mal za osvedčenú existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči ručiteľovi.

2.3 Žalobca zároveň podľa nej dostatočne neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov strán a to predovšetkým vo vzťahu k tomu, že nebola osvedčená obava z tej skutočnosti, že by žalovaná (ako uvádza súd prvej inštancie) previedla predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu. V tomto smere súd prvej inštancie len odkázal na konanie iného subjektu, brata žalovanej – dlžníka žalobcu, pričom sa vôbec bližšie nezaoberal z čoho by mala vyplývať obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Namietla, že konanie dlžníka žalobcu samo osebe neprezumuje rovnaké konanie u žalovanej. Vyjadrila názor, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď na základe priložených dôkazov mal za osvedčenú obavu, že žalovaná by mohla ďalej nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami a tak ohroziť prípadný výkon exekúcie.

2.4 Zároveň namietla, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec v otázke primeranosti zásahu do vlastníckeho práva žalovanej (tzv. zásada primeranosti zásahu). Poukázala pri tom na uznesenie NS SR 4 Obo 33/2008 zo dňa 31.03.2008, podľa ktorého v rozhodnutiach všeobecných súdov musí existovať rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Podľa názoru žalovanej, je v rozpore so zásadou primeranosti nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu navrhovanom žalobcom, t.j. vo vzťahu k všetkým nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku rozhodnutia. Rovnako aj popísaný zákaz nakladať s nehnuteľnosťami považovala za veľmi široko koncipovaný a v princípe by mohol byť vykladaný tak, že žalovaná (spolu so svojou rodinou) nesmie predmetné nehnuteľnosti užívať. V tejto súvislosti podotkla, že v rodinnom dome súp. číslo XX trvalo býva so svojou rodinou (manželom a aj dcérou). V tomto smere výrok o prenajatí, vypožičaní, poškodení alebo nakladaní iným spôsobom, neprimerane zasahujú do jej práv.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval obranu žalovanej prezentovanú v odvolaní za bezpredmetnú a nespôsobilú spochybníť samotné napádané uznesenie. Zároveň časť jej odvolacích námietok smeruje k naplneniu podmienok odporovateľnosti Kúpnej zmluvy, ktorých zodpovedanie bude na súde prvej inštancie v konaní vo veci samej a nie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Napadnuté uznesenie považoval za zákonné a vecne i procesne správne a stotožnil sa v plnom rozsahu s argumentáciou súdu prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

3.1 K odvolacej námietke, v ktorej žalovaná spochybnila skutočnosť, že bola ručiteľovi doručená osobitná výzva na úhradu splatnej pohľadávky uviedol, že vyriešenie tejto námietky, bude úlohou súdu vo veci samej a nie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že vo vzťahu k obligačnému dlžníkovi postupoval v súlade so zmluvou, podľa zaužívaného a funkčného mechanizmu, pričom aj napriek tomu obligačný dlžník ani ručiteľ k úhrade svojho dlhu nepristúpili, a to ani čiastočne. V tomto smere dal do pozornosti súdov okolnosť, že platobný rozkaz v paralelne bežiacom konaní o vymoženie pohľadávky nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.07.2025 z čoho vyplýva, že obligačný dlžník ani ručiteľ nemali voči jeho nárokom žiadne námietky. Súd prvej inštancie sa správne, pri rozhodovaní o uznesení nezaoberal vlastnosťami pohľadávky medzi žalobcom a ručiteľom, nakoľko tieto nie sú predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie podľa neho správne vychádzal zo skutočnosti, že dňa 26.06.2025 bol vydaný platobný rozkaz voči obligačnému dlžníkovi a ručiteľovi a teda na nariadenie neodkladného opatrenia mal dostatočne osvedčenú skutočnosť o existencii pohľadávky. Táto skutočnosť sa, napokon, ukázala ako nespochybniteľná, nakoľko platobný rozkaz medzičasom nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. S ohľadom na vyššie uvedené považoval túto odvolaciu námietku žalovanej za bezpredmetnú. Existencia vymáhateľnej pohľadávky je vzhľadom na právoplatné súdne rozhodnutie daná. Zdôraznil, že žalovaná prezentuje mylnú argumentáciu o tom, že by žalobcova pohľadávka voči jej bratovi (ručiteľovi) vznikala až momentom výzvy. Argumentoval, že pre účely odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle konštantnej súdnej praxe platí, že ručiteľ je v pozícii dlžníka už samotným prevzatím ručiteľského záväzku. Nie je potrebná aktivácia ručenia výzvou. Dňom podpisu úverovej zmluvy, t.j. dňa 05.09.2023 na seba brat žalovanej prevzal záväzok vysporiadať všetky záväzky z kontokorentného úveru, ktorý bude čerpať na podnikanie obligačného dlžníka (ktorého ako jediný plne ovládal). Pre účely odporovateľnosti sa tak tým stal dlžníkom. Všetky jeho následné úkony spadajú do režimu novej odporovateľnosti, ak majú charakteristiku ukrátenia.

3.2 Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že nebola osvedčená jej snaha s nehnuteľnosťami nakladať, uviedol, že toto ani nie je vzhľadom na predmet sporu potrebné. O osvedčenie takejto snahy žalovanej sa ani nepokúšal, keďže to v tomto type sporov nie je vôbec relevantné. Podotkol, že ak by žalovaná nemala v úmysle s nehnuteľnosťami nakladať, potom by jej nemalo prekážať nariadené neodkladné opatrenie. V súvislosti s touto otázkou dal do pozornosti aktuálne uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co/21/2024-157 zo dňa 14.02.2024. Tvrdil, že osvedčenie zámeru žalovanej osoby s nehnuteľnosťami nakladať (resp. osvedčenie obavy z nakladania) sa v tomto type sporov nevyžaduje a neskúma. Ak by bolo potrebné čakať na konkrétne úkony žalovanej, neodkladné opatrenie by ani nebolo možné nariadiť, čím by bola takáto forma právnej ochrany neefektívna, oneskorená a iluzórna.

3.3 K odvolacej námietke, v ktorej žalovaná namietala, že zásah do jej vlastníckeho práva je veľmi široko koncipovaný uviedol, že argumentácia žalovanej ho utvrdzuje v tom, že táto mala a má v úmysle s nehnuteľnosťami nakladať takým spôsobom, aby mu sťažila, resp. znemožnila vymoženie jeho pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku ručiteľa. Je totiž zrejme, že znenie neodkladného opatrenia smeruje k zachovaniu majetkových hodnôt vo sfére žalovanej, aby nedošlo k zmareniu žaloby a potenciálnej budúcej exekúcie postihnutím toho, čo neoprávnene ušlo z majetku dlžníka - ručiteľa. V prípade ďalšieho scudzenia ušlého majetku by sa jeho nároky zmenili na náhradovú pohľadávku voči žalovanej, ktorá ale – po scudzení zostane bez exekvovateľného majetku. Následný postup by teda predpokladal existenciu ďalšieho vykonateľného súdneho rozhodnutia, ukladajúceho žalovanej povinnosť na náhradu v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka a rovnako ďalší reálny majetok, ktorý bude vlastníť žalovaná v rozhodnom čase, kedy získa vykonateľné súdne rozhodnutie k náhradovej pohľadávke. Vyžadoval by si rovnako zmenu žaloby na žalobu na plnenie (náhradovú pohľadávku) a jej definitívny úspech by bol závislý od toho, či vôbec bude mať žalovaná po prevode nehnuteľností dostatočný exekvovateľný majetok. Z reálneho nehnuteľného majetku v relatívnom dosahu veriteľa sa tak stane otázna pohľadávka na náhradu voči nebonitnému subjektu, ktorý sa do takéhoto stavu sám priviedol a bude sa v ňom udržiavať úmyselne. Takýto postup by teda bol značne neefektívny a viedol by len k množeniu súdnych sporov. Vzhľadom na tieto skutočnosti je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k nehnuteľnostiam nevznikali zmeny, pretože autoritatívne súdne rozhodnutie by sa mohlo stať problematické zrealizovať, pokiaľ by medzičasom nehnuteľnosti

boli prevedené ďalej a ich vlastníctvo by svedčalo v prospech inej osoby. Napokon zdôraznil, že pokiaľ žalovaná nemá zámer nehnuteľnosti ďalej scudzovať – ako tvrdí vo svojom odvolaní, mal za to, že nariadené neodkladné opatrenie ju potom v jej právach nijako neobmedzuje. Neuvádza ani to, že by bola nútená sa po doručení napádaného uznesenia akokoľvek obmedzovať v ich užívaní či vystaňovať nejakú časť svojej rodiny.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), a zistení, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP v spojení s ustanovením § 329 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 v spojení s § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

5. Podľa 387 ods. 1 a 2 CSP (1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu dôvodov uvedených žalovanou v odvolaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a keďže s odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje, pričom k námietkam odvolateľa v podanom odvolaní v súlade s ustanovením § 387 ods. 3 CSP uvádza nasledovné.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty žalovanej predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v § 324 a nasl. CSP. Úspech žalobcu, ktorý sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku). Z povahy veci vyplýva, že nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Ďalšou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 325 ods. 1 CSP potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu bez ktorej, by bolo právo niektoréj zo strán ohrozené alebo existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená.

13. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na

nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie základné skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia sa pred súdom nedokazujú, ale osvedčujú. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, čo v danom význame znamená, že súd vychádza predovšetkým z tvrdených skutočností v návrhu a priložených dôkazných prostriedkov, bez vyjadrenia protistrany (§ 329 ods. 1 CSP).

14. Pre úspech v posudzovanom konaní o nariadení neodkladného opatrenia bolo potrebné zo strany žalobcu ako navrhovateľa neodkladného opatrenia predovšetkým osvedčiť pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, v tomto prípade právo odporovať právnomu úkonu (Kúpnej zmluve) ručiteľa. Zároveň bolo potrebné osvedčiť nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, resp. obavu z ohrozenia exekúcie. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzoval svoju požiadavku na neodkladnú úpravu jednak z tvrdenej okolnosti neúčinnosti právneho úkonu voči žalovanej (Kúpnej zmluvy), ktorým boli nehnuteľnosti účelovo prevedené zo strany dlžníka na žalovanú, ako i z okolnosti hrozby ďalšieho prevodu a vyňatia tohto majetku z vlastníctva žalovanej, a tým aj z dosahu žalobcu ako veriteľa. V prípade nenariadenia neodkladného opatrenia podľa súdu prvej inštancie existuje dôvodná obava, že žalovaná prevedie nehnuteľnosti na tretiu osobu, čím dôjde k sťaženiu uspokojenia pohľadávky žalobcu.

15. Odvolací súd konštatuje, že žalobcom bol v dostatočnom rozsahu osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Posúdenie toho, či daný právny úkon je alebo nie je odporovateľný, je predmetom konania vo veci samej, a nie konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého účelom je v danej veci iba zabezpečenie budúceho výkonu exekučného titulu v prospech žalobcu do ukončenia konania vo veci samej. Inštitút odporovateľnosti v zásade slúži potrebám exekučného konania, pretože jeho účelom je umožniť veriteľovi (žalobcovi), ktorý má proti dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, domôcť sa v exekúcii uspokojenia tejto pohľadávky z majetku (vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt), ktorý ušiel dlžníkovi v dôsledku jeho odporovateľného právneho úkonu. Na účely nariadenia neodkladného opatrenia však možno dospieť k záveru, že žalobca pravdepodobnosť tohto práva osvedčil.

16. Ručenie predstavuje významný zaisťovací inštitút, obsahom ktorého je záväzok, že ak dlžník voči veriteľovi nespĺni svoj záväzok, uspokojí ho ručiteľ. Pre vznik povinnosti splniť dlh ručiteľom je rozhodujúce, že dlžník, napriek výzve veriteľa, v primeranej lehote splatný dlh nespĺnil. V posudzovanom prípade sa vzhľadom na obsah dohody zmluvných strán jedná o priame ručenie, pri ktorom sa ručiteľ stáva primárnym dlžníkom, nakoľko výzva dlžníka na plnenie nie je potrebná a veriteľ môže požiadať ručiteľa o plnenie splatnej pohľadávky priamo.

17. Odporovateľnosť postihuje právne úkony dlžníka, ktorými sa dlžník zbavil majetku, aby zmaril uspokojenie nároku veriteľa. Odporovacou žalobou môže veriteľ dosiahnuť rozhodnutie súdu o neúčinnosti dlžníkovho právneho úkonu voči nemu. Rozhodnutie súdu, ktorým je vyhovené odporovacej žalobe predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže po získaní exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať nariadenia exekúcie aj na majetok, ktorý odporovaným právny úkonom z dlžníkovho majetku ušiel. Ručiteľský záväzok ako akcesorický záväzok má povahu zabezpečovacu, preto aj v rovine odporovateľného právneho úkonu ho treba posudzovať ako záväzok, z ktorého môže plynúť aj zodpovednosť v rovine odporovateľného právneho úkonu. Pod dlžníkom veriteľa treba pri odporovateľných právnych úkonoch rozumieť nielen osobu, ktorá je zaviazaná splniť veriteľovi vlastný dlh (iný záväzok), ale aj ručiteľa a ďalšie osoby, ktoré sú z dôvodu akcesorickej a subsidiárnej povinnosti zákonom zaviazané uspokojiť pohľadávku veriteľa. Ručiteľ, ktorý je ako tzv. náhradný dlžník už od vzniku ručenia zaviazaný uspokojiť veriteľa (pre prípad, že by ho neuspokojil hlavný dlžník), môže urobiť úmyselné právne úkony fraudem creditoris, ktorými bude vo svojich dôsledkoch sledovať, aby nemusel

splniť svoje povinnosti ručiteľa a aby z jeho majetku veriteľ nebol (nemohol byť) uspokojený; právne úkony v úmysle ukrátiť veriteľa môže urobiť nie len v čase, keď mu ešte nevznikla povinnosť uspokojiť veriteľa, ale aj po tom, čo ho veriteľ dôvodne vyzval, aby splnil pohľadávku (iný záväzok) a či sa má teda splniť uhradzovacia funkcia ručenia (Rc 8/2000).

18. Odporovacia žaloba sama osebe postačuje len dovtedy, kým je ten, kto nadobudol majetok odporovaným právnym úkonom vlastníkom tohto majetku. Ak vlastníctvo stratí, musí veriteľ podať proti subjektu, ktorý mal z odporovaného právneho úkonu prospech novú (ďalšiu) žalobu na peňažné plnenie. Tieto zákonné dôsledky zmeny vlastníckeho práva v priebehu konania o žalobe o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu odôvodňujú podľa názoru odvolacieho súdu obavu, že exekúcia bude ohrozená tým, že transformáciou nehnuteľného majetku na peňažný, ktorého zachovanie a existenciu veriteľ nemusí vedieť preukázať, sa podstatne sťažuje alebo znemožňuje uspokojenie žalobcovej (veriteľovej) vymáhateľnej pohľadávky. Žalobca z dôvodu, že žalovaná je v súčasnosti v katastri nehnuteľností evidovaná ako vlastníka predmetných nehnuteľností a jej právo nakladať s nimi nie je žiadnym spôsobom obmedzené, t.j. môže tieto nehnuteľnosti kedykoľvek previesť na ďalšiu osobu, príp. založiť alebo zaťažiť ich vecným bremenom, pre žalobcu znamená nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Obava je daná skutočnosťou, že žalovaná má voľnú dispozíciu s nehnuteľnosťami ako výlučný vlastníka, ktoré získala kúpou od svojho brata, ako od dlžníka žalobcu a je jeho blízkou osobou. Účelom neodkladného opatrenia v posudzovanom prípade je, aby pôsobilo preventívne a aby nevznikol priestor na uskutočnenie úkonov, ktoré by spôsobili nezvratný alebo ťažko napravitelný stav a viedli k zhoršeniu postavenia žalobcu. Vytvára sa ním procesná situácia, v rámci ktorej sú dočasne upravené (v tomto prípade zachované) právne vzťahy strán sporu do rozhodnutia o veci samej. Prevodom majetku žalovanou na tretie osoby by nastalo zásadné sťaženie alebo dokonca znemožnenie uspokojenia pohľadávky žalobcu.

19. Z ustálenej rozhodovacej činnosti odvolacích súdov vyplýva, že práve v takomto type konaní o odporovacej žalobe je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zabráni ďalším prevodom nehnuteľností, dôvodné takéto neodkladné opatrenie vydať. V kontexte s konaním vo veci samej je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam nevznikali prípadné zmeny vo vlastníckych vzťahoch. Pokiaľ žalovaná namietala, že v konaní nebola dostatočne neosvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov strán a to predovšetkým vo vzťahu k tomu, že nebola osvedčená obava, že by žalovaná previedla predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu., odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 422/2022 v zmysle ktorého „Pri neodkladných opatreniach, ktorými majú byť obmedzené určité dispozičné úkony, nemôže súd v tomto štádiu procesu vyžadovať dôsledné preukázanie úmyslu osoby, proti ktorej má neodkladné opatrenie smerovať. Úmysel ako bezprostredný vnútorný vzťah osoby k určitému právnemu následku je za daných okolností osvedčiteľný iba vo výnimočných prípadoch a s nepomernými ťažkosťami. Takáto požiadavka by mohla mať ad absurdum za následok, že neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom nemožno dosiahnuť. Z pragmatického hľadiska je navyše nepochybné, že v prípade súkromnoprávných úkonov je úmysel konajúcej osoby väčšinou rozpoznateľný až v štádiu, keď už tomuto úkonu nemožno zabrániť, pretože jeho právne účinky medzičasom nastali alebo k nim dôjde v bezprostrednej časovej nadväznosti. Ako neopodstatnenú vyhodnotil ústavný súd aj námietku sťažovateľky, v zmysle ktorej žalobca neosvedčil základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keďže dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia nebola existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, ale existencia obavy z ohrozenia exekúcie.“. Odvolacia argumentácia žalovanej tak nie je spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého uznesenia. Dispozičné úkony s dotknutými nehnuteľnosťami, ktorým sa má nariadeným neodkladným opatrením predísť, by nelegitímnym spôsobom sťažili, resp. znemožnili ochranu práv a oprávnených záujmov žalobcu v rámci konania vo veci samej. S prihliadnutím na predmet konania vo veci samej, ktorým je určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu, je dôvodné v záujme skončenia predmetného konania na istý čas obmedziť právo žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami za účelom dočasného vyriešenia vzťahu medzi účastníkmi tak, aby mohla byť trvalo vyriešená otázka neúčinnosti predmetného právneho úkonu, s poukazom na čo možno považovať zásah do vlastníckeho práva žalovanej za primeraný uvedenému účelu. Vydaním neodkladného opatrenia nedôjde k podstatnejšiemu zásahu, prípadne ohrozeniu žalovanej, avšak jeho nevydaním opatrenia by mohlo, v prípade pozitívneho rozhodnutia vo veci samej, dôjsť práve k neprimeranému zásahu do práv žalobcu, pokiaľ by žalovaná s uvedenými nehnuteľnosťami nakladala.

20. K odvolacej námiatke neprimeranosti zásahu do vlastníckeho práva žalovanej ďalej odvolací súd uvádza, že posudzované neodkladné opatrenie bolo nariadené do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Tým je zachovaná aj primeranosť zásahu neodkladného opatrenia do práv žalovanej. Ide tak len o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Nariadené neodkladné opatrenie žalovanú neobmedzuje v bežnom užívaní predmetných nehnuteľností. Pokiaľ v úmysle žalovanej nie je s nehnuteľnosťou nakladať spôsobom nezlučiteľným s obsahom nariadeného neodkladného opatrenia (scudziť resp. iným spôsobom s nimi nakladať a ich zaťažovať) zásah do ich vlastníckeho práva spočívajúci v zákaze nakladania a zaťaženia nehnuteľností nebude mať na nich žiaden (teda ani negatívny) dopad, nakoľko nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia nemá pre ňu zásadný právny význam. No ak takýto úmysel scudziť resp. zaťažiť predmetné nehnuteľnosti má, potom je nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné, nakoľko je daná bezprostredná hrozba ujmy na právach žalobcu a obava, že exekúcia bude ohrozená. Nariadením predmetného neodkladného opatrenia podľa odvolacieho súdu nedochádza k neprimeranému zásahu do právnych vzťahov medzi stranami, miera obmedzenia práv žalovanej nie je taká, že by nebol zachovaný princíp proporcionality, teda že by požadované obmedzenia obmedzovali povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný v rozsahu navrhovanom žalobcom.

21. Skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli aj podľa odvolacieho súdu skutočnosťami osvedčujúcimi potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán spôsobom navrhovaným žalobcami. V prípade nakladania so spornými nehnuteľnosťami žalovanou by bol totiž zmarený, sťažený a ohrozený následný výkon rozhodnutia, ak by bol žalobca vo veci samej úspešný. Nariadenie neodkladného opatrenia vo forme zákazu nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami plní preventívnu funkciu, aby prípadným prevodom vlastníckeho práva, či prípadným iným nakladaním s nehnuteľnosťami nedošlo k vzniku ďalších sporov. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli splnené kumulatívne stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto v súlade s § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP nerozhodoval, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie vo veci samej končí.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).